

Rozhovor, z něhož se zrodila kniha - - 5

Kapitola první

ZÁNIK JEDNÉ CIVILIZACE

Věda včerejška: radost z poznání, 13. — Věda utváří svět, 15. — Dnešní věda: radost z dobývání, 16. — Exponenciální postup vědy, 18. — Měřítkem techniky je energie, 25. — Také technický pokrok roste exponenciálně, 28. — Nehmotná stránka civilizace, 34. — Kam až křivky vystoupí? 37. — O nebezpečí verneovských předpovědí, 39. — Jeremiáš kontra Prometheus, 41. — Mene, tekel, ufarsin, 44. — Poučení z dějin a příští krize, 47. — Evropská civilizace založená na nerovnosti lidí, 50. — Zatopení Evropy, 54. — Válka, konec civilizace, 56. — Začít zase od začátku, 60.

Kapitola druhá

CESTA ČLOVĚKA

Cesta lidstva bez nehody, 62. — Čtvrtohory, vláda člověka, 65. — Stručné dějiny *homo sapiens*, 69. — Na hranicích zvířeckosti, 72. — Nekonečný řetěz lidské bídy, 78. — Vývojový zákon, 80. — Má lidský druh nějakou budoucnost? 84. — Ukončil už snad člověk svůj vývoj? 87. — Člověk budoucích věků, 88. — Pohodlí nepřítelem lidského druhu, 92. — Úklady proti přírodě, 96. — Proměna země, proměna člověka, 103. — Radioaktivita rozhlašuje svět, 104. — Úpadek lidského druhu, 109. — Atomové nebezpečí obchází kolem, 111. — Člověk ztvárňuje člověka, 116. — *Homo futurus*, 118.

Kapitola třetí

ČLOVĚK UMÍRÁ, SVĚT JDE DÁL

Kdyby auvergueské vrchy procitly, 122. — Meteorologický mechanismus se porouchává, 128. — Země se otepluje, 130. —

Pobřeží klesají do moře, 132. — Geologické dějiny pokračují, 135. — Když se odlehčená půda zvedá, 137. — Dělník, pro kterého pracuje čas: eroze, 140. — Zatopená města, 142. — Zitřejší města Ys, 146. — Návrat ledové doby, 149. — Přes všechny rány osudu život na Zemi pokračuje, 152. — Pohled na *homo futurus*, 156. — Konec lidstva, 159. — Nový pán, 161. — Člověk jako kosmický emigrant, 166. — Země bez člověka, 170.

Kapitola čtvrtá

BUDOUCNOST ZEMĚ

Po smrti člověka se nad ovdovělou Zemí rozklene nová obloha, 173. — Až se bude den rovnat měsíci, 176. — Dějiny Země: drama o šesti obrazech, 178. — Alpy budoucnosti, 181. — Skály, jež se rodí z oceánu, 185. — Mořské dno, 189. — Vránění skal, 190. — Hory tryskají z mořských hlubin, 193. — Takřka před naším prahem se potají stavějí hory, 199. — Mapa budoucnosti, 203. — Stírání reliéfů, 206. — Poslední etapa, 209

Kapitola pátá

KONEC SVĚTA

Znovu a znovu ožívovaná legenda o konci světa, 211. — Konec světa, či konec lidstva? 214. — Člověk tvor Slunce, 216. — Slunce nevyšlo . . . , 219. — Skvělá budoucnost Slunce, 221. — Na obloze vzplane znenadání hvězda, 223. — Může se Slunce stát novou? 226. — K „srážce světů“ nedojde, 228. — Komety — kosmické vraky, 232. — Vesmírná střetnutí, 237. — Dvě nebeská tělesa řítící se rychlostí 100 000 kilometrů za hodinu, 241.

Kapitola šestá

ČAS BEZ BŘEHŮ

Proč nás zajímá budoucnost vesmíru? 246. — Zhasnou hvězdy jednoho dne? 249. — Hvězdy vznikají před našima očima, 251. — Konec a apoteóza vesmíru, 254. — Avšak vesmír ustavičně vyvstává ze svého popelu . . . , 256. — Konec světa z hlediska principu Carnotova, 258. — Starý sen: Věčný návrat, 262. — Kdyby byl měl vesmír začátek, 266. — Za clonou budoucnosti, 269. — Souřadnice vesmíru, jež je mimo náš dosah: čas, 271. — Subjektivní čas, 272. — Vědecký čas, 274. — Neúprosné plynutí času, 276. — Člověk pánem budoucnosti, 280.